

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8CoE/43/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4315208612
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Novotný
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4315208612.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Novotného a členov senátu JUDr. Adriany Kálmánovej PhD. a JUDr. Olivera Kolenčíka, v exekučnej veci oprávneného: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, zastúpený advokátskou kanceláriou: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Bratislava, Kubániho 16, IČO: 47 233 516, proti povinným: 1. P. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom B., 2. W. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom B., o vymoženie 3 398,40 Eur s príslušenstvom a trov exekúcie, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Levice č. k. 4Er/1117/2015-42 zo dňa 12. novembra 2019, takto jednohlasne

rozhodol:

Odvolací súd odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **zrušuje** a vec **vracia** súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Levice, ako súd prvej inštancie napadnutým uznesením, exekúciu zastavil (I. výrok) a súdnemu exekútorovi JUDr. Ľubomírovi Pekárovi, Exekútorový úrad Šaľa so sídlom P. Pázmaňa 49/3, priznal náhradu trov exekúcie vo výške 52,31 Eur, ktorú je povinný uhradiť oprávnený do 3 dní od doručenia tohto uznesenia (II. výrok). Rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom na § 39 ods. 4, § 57 ods. 1 písm. m), § 243f ods. 1, 3, 4, 5, 6, § 243h ods. 1 veta prvá zákona č. 233/1995 Zb. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“), § 52 ods. 1, 2, 3, 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), § 1 ods. 2, § 2 písm. a), b), § 17 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“). Dňa 17.06.2015 súd prvej inštancie vydal poverenie, ktorým poveril súdneho exekútora JUDr. Ľubomíra Pekára, Exekútorový úrad Šaľa na vykonaní exekúcie na základe exekučného titulu zmenkového platobného rozkazu č. k. 4Zm 501/2013-11 zo dňa 16.07.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 22.05.2014. Dňa 25.01.2016 súdny exekútor doručil súdu prvej inštancie podanie oprávneného - Doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie, ktoré bolo doručené súdnemu exekútorovi dňa 20.01.2016, v ktorom s poukazom na § 39 ods. 4 Exekučného poriadku uviedol, že predmetné exekučné konanie je vedené na podklade rozhodnutia, ktorým sa priznal nárok zo zmenky proti povinnému 2., ktorý je fyzickou osobou. Zmenka bola vystavená povinným 1. ako vystaviteľom na rad oprávneného ako veriteľa za účelom zabezpečenia pohľadávky veriteľa zo zmluvy, pre prípad omeškania povinného s plnením jeho splatných záväzkov. Povinný 2. rade podľa § 533 Občianskeho zákonníka pristúpil k peňažnému záväzku dlžníka zo zmluvy spočívajúcom v úhrade úveru, prípadne zmluvných pokút a ďalších peňažných záväzkov zo zmluvy, a zároveň podpísal zmenku ako zmenečný ručiteľ za vystaviteľa zmenky. Oprávnený v súlade s vyplňovacím právom k blankozmenke dohodnutým v zmluve vyplnil zmenku a uplatnil svoj nárok cestou príslušného súdu, ktorý vydal zmenkový platobný rozkaz, ktorý je exekučným titulom. Oprávnený ďalej uviedol, že posudzovaný zmluvný vzťah nie je spotrebiteľský nakoľko zmluva bola uzavretá s povinným 1. ako podnikateľom, ktorý je právnickou osobou a v zmysle § 261 Obchodného zákonníka sa tento zmluvný vzťah riadi ustanoveniami Obchodného zákonníka. Súd prvej inštancie z doplnenia návrhu na vykonanie exekúcie

ako aj predložených listín vyvodil, že vlastný právny vzťah týkajúci sa oprávneného a povinného 1. vznikol na podklade spotrebiteľskej zmluvy. Spotrebiteľský charakter právneho vzťahu možno vyvodiť z toho, že zmluva, ktorá bola zabezpečená zmenkou, bola uzavretá oprávneným v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a povinným 1., ktorý nekonal v rámci predmetu obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a to i napriek tomu, že v žiadosti o poskytnutie pôžičky je uvedené, že ide o poskytnutie živnostenskej pôžičky. Povinný 1. však v takejto žiadosti neuviedol svoje identifikačné číslo, ale k žiadosti mal pripojiť živnostenský list. Povinný 1. síce je v zmluve označený ako fyzická osoba podnikateľ a účel poskytnutia pôžičky je uvedený, že táto má byť poskytnutá „...na účely výkonu jeho podnikateľskej činnosti...“, avšak z fotokópie žiadosti o poskytnutie úveru zo dňa 08.02.2012 vyplýva, že povinný v 1. rade účel čerpania úveru neuviedol. Zo zmluvy o pôžičke nie je zrejmé na aký konkrétny účel výkonu podnikateľskej činnosti (napr. nákup tovaru, nákup materiálu, investície atď.) veriteľ poskytol dlžníkovi/ povinnému v 1. rade pôžičku. Súd prvej inštancie konštatoval, že len všeobecné označenie účelu poskytnutia úveru v zmluve (ktorá má charakter štandardnej zmluvy) nepostačuje na preukázanie nesporebiteľského charakteru zmluvy. Z vykonaného dokazovania ďalej vyplynulo, že rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, bolo vydané v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky. Exekučným titulom je zmenkový platobný rozkaz. Z pripojeného spisu zmenkového súdu vyplýva, že zmenkový súd sa nezaoberal obsahom spotrebiteľskej zmluvy, v súvislosti s ktorou vznikol vymáhaný nárok. Spotrebiteľskú zmluvu nemal pri rozhodovaní ani k dispozícii, rozhodoval výlučne na podklade tvrdení oprávneného, na podklade predloženého originálu zmenky. Súd prvej inštancie poukázal na spoločné stanovisko občianskoprávneho kolégia a obchodnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR zo dňa 20.10.2015, ktoré sa týka postupu súdov nižšieho stupňa vo veciach návrhov s uplatneným právom zo zmenky vo vzťahu k ochrane spotrebiteľa. Súd prvej inštancie mal za preukázané, že oprávnený ako veriteľ uzavrel s povinným 1. ako dlžníkom dňa 22.02.2012 zmluvu o pôžičke. Oprávnený ako veriteľ a povinný 1. ako dlžník zabezpečili tento svoj záväzkový vzťah (zmluvu o pôžičke) blankozmenkou vystavenou povinným ako dlžníkom dňa 22.02.2012. Po preštudovaní súdneho spisu, kópie zmenky a exekučného titulu mal za preukázané, že žalobca - oprávnený a žalovaný - povinný 1. zabezpečili svoj iný záväzkový vzťah blankozmenkou vystavenou dňa 22.02.2012, kde žalovaný - povinný 1. vystupuje ako vystaviteľ a žalobca - oprávnený ako remitent. Tiež mal za preukázané, že povinný ako dlžník mal v čase uzavretia zmluvy o pôžičke a v čase vystavenia blankozmenky postavenie spotrebiteľa. Uvedeným konaním oprávnený ako veriteľ porušil ustanovenie § 17 ods. 3 Zákona o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov platného a účinného v čase vystavenia zmenky, a preto súd prvej inštancie rozhodol tak ako je uvedené vo výroku napadnutého uznesenia. Na úhradu trov exekúcie vo výške 52,31 Eur zaviazal oprávneného v zmysle ustanovenia § 203 ods. 1 Exekučného poriadku, nakoľko je nepochybné, že zastavenie exekúcie zaviniť sám oprávnený, a to podaním návrhu na vykonanie exekúcie na podklade rozhodnutia vydaného v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky a vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihliadnuté na obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky. S poukazom na ustanovenie § 238 ods. 3 CSP súd uložil oprávnenému povinnosť nahradiť súdному exekútorovi trovy exekúcie v lehote 3 dní od doručenia uznesenia.

2. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie oprávnený, žiadajúc odvolací súd, aby napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. b), d), f) a h) zákona č. 160/2015 Z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Oprávnený opätovne poukázal na to, že posudzovaný zmluvný vzťah - Zmluva o revolvingovej pôžičke číslo 144695-52029 zo dňa 22.02. 2012 (ďalej aj zmluva) nie je spotrebiteľský, nakoľko zmluva bola uzavretá medzi dvoma podnikateľskými subjektmi oprávneným ako veriteľom a povinným v 1. rade ako dlžníkom - fyzickou osobou. Povinný 1. predložil oprávnenému pri podaní žiadosti o poskytnutie živnostenskej pôžičky oprávnenie na podnikanie vydané v T. T. dňa 20.03.2009, príslušným orgánom. Žiadosť o poskytnutie živnostenskej pôžičky vyplnil ako fyzická osoba podnikateľ. Z obsahu žiadosti a vyplňaných údajov jednoznačne vyplýva, že príslušné údaje vyplňajú výlučne podnikatelia fyzické osoby a právnické osoby ako aj to, že nie je určená pre fyzické osoby - spotrebiteľov. V žiadosti sú uvedené aj prílohy, kde povinný 1. označil tie, ktoré predložil oprávnenému a to napr. aj kópie daňového priznania za rok 2010 (typu B určené pre fyzické osoby podnikateľov, z ktorého na str. 3 vyplývajú príjmy zo živnosti) a predložil veriteľovi výpis zo živnostenského registra vydané cudzím štátom, z ktorého vyplýva oprávnenie na podnikanie t.j. povinný 1. vykonával v čase uzavretia zmluvy podnikateľskú činnosť v zahraničí. Ako predmet podnikania v žiadosti o živnostenskú pôžičku, v súvislosti s ktorým o pôžičku žiadal, uviedol „Opatrovateľka“ a zápis v registri „Magistrat Der Stadt Wien“. Skutočnosť, že v žiadosti chýba uvedenie IČa vyplýva z toho, že IČo v Slovenskej

republike pridelené nebolo, keďže ide o výkon podnikateľskej činnosti v zahraničí. Uviedol, že oprávnený nepredložil oprávnenie na podnikanie k návrhu na vykonanie exekúcie z toho dôvodu, že považoval za nesporné, že podnikateľský charakter zmluvy o revolvingovej pôžičke je dostatočne preukázaný už samotnou zmluvou o revolvingovej pôžičke, t.j. jej obsahom ako aj obsahom žiadosti o poskytnutie živnostenskej pôžičky. Nevyhnutnosť predložiť uvedené dokumenty na preukázanie podnikateľského účelu čerpania pôžičky vznikla až na základe rozhodnutia súdu, ktoré je v rozpore s obsahom zmluvy. Oprávnený bez svojej viny nemohol tieto dôkazy uplatniť pred súdom prvej inštancie a má možnosť predložiť ich až v odvolacom konaní na preukázanie nesprávnosti záverov súdu. Vzhľadom na uvedené považoval za nesporné, že použitie peňažných prostriedkov bolo určené na podnikanie. Namietal, že súd prvej inštancie sa vôbec nezaoberal podmienkami dohodnutými v zmluve, ani účelom v nej uvedeným. Obmedzil sa len na konštatovanie, že v žiadosti o úver nie je uvedený konkrétny účel čerpania úveru na podnikanie, z čoho vyvodzuje, že následne uzatvorená zmluva o revolvingovej pôžičke je spotrebiteľskou a to bez ohľadu na účel uvedený priamo v zmluve. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie C-464/01, vo veci Johann Gruber proti Bay Wa AG a Spolkového súdneho dvoru, z 22.12.2004, sp. zn. VIII ZR 91/04. Oprávnený zastal názor, že ide o obchodnoprávny záväzkový vzťah, na ktorý preto nie je možné použiť ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách, neprijateľných podmienkach, ustanovenia o § 3 Občianskeho zákonníka. Rovnako na daný zmluvný vzťah nemožno aplikovať ustanovenia právnych predpisov o zákaze zabezpečenia alebo splnenia spotrebiteľského úveru zmienkou ako to urobil exekučný súd. Keďže vymáhaný nárok nevznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou nemožno exekúciu zastaviť s poukazom na ustanovenie § 57 ods. 1 písm. m) ods. 1 Exekučného poriadku a oprávnenému žiadny právny predpis neukladá, aby v doplnení návrhu na vykonanie exekúcie podľa § 243f ods. 1 a § 39 ods. 4 Exekučného poriadku uviedol skutočnosti, ktoré požaduje súd a ktorých nedostatkom odôvodňuje zastavenie exekúcie. Oprávnený v doplnení návrhu na vykonanie exekúcie opísal vlastný vzťah medzi oprávneným a dlžníkom zo zmluvy (povinným 1.). Na podporu svojich tvrdení priložil predmetnú Zmluvu o revolvingovej pôžičke. Predloženie oprávnenia na podnikanie povinného 1., však nezodpovedá definícii „vlastného vzťahu“ tak ako to vyjadruje zákonodarca v § 39 ods. 4 Exekučného poriadku v spojení s § 17 zákona č. 191/1950 Zb. Oprávnený preto považuje rozhodnutie súdu, ktorým exekúciu zastavil podľa § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku za nesprávne po stránke skutkovej aj právnej a v celom rozsahu za nedôvodné. Povinný 2. v zmysle článku 5 ods. 5.7 zmluvy pristúpil na základe § 533 Občianskeho zákonníka k peňažnému záväzku povinného 1. ako dlžníka spočívajúcemu v úhrade pôžičky ako aj jeho príslušenstva, zmluvných pokút a všetkých ďalších peňažných záväzkov zo zmluvy. Vzhľadom na skutočnosť, že ide o pristúpenie k obchodnoprávnemu záväzkovému vzťahu, nemožno považovať povinného 2. za spotrebiteľa. Na právne postavenie povinného 2. rade preto tiež nie je možné aplikovať ustanovenia právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa. Osoba pristupujúca k obchodnoprávnemu záväzku nemusí byť zároveň podnikateľom a nemusí konať v rámci svojej podnikateľskej činnosti. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR z 28. júna 2012, 7 sp. zn. 3Cdo 133/2010.

3. Povinní 1. a 2. sa k odvolaniu oprávneného nevyjadrili.

4. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací podľa § 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonom stanovenej lehote, preskúmal napadnuté rozhodnutie, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP), prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario CSP) a dospel k záveru, že odvolanie oprávneného je dôvodné, a preto je uznesenie súdu prvej inštancie potrebné podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP v spojení s § 391 ods. 1 CSP zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

5. S účinnosťou od 01.07.2016, prijatím zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), došlo v súlade s § 473 CSP k zrušeniu zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok. Nová právna úprava dôsledne dodržiava princíp okamžitej aplikovateľnosti procesnoprávnych noriem, ktorý znamená, že nová procesná úprava sa použije na všetky konania, a to aj na konania začaté pred dňom účinnosti CSP s ustanovenými výnimkami z tohto základného pravidla.

6. Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

7. Podľa § 470 ods. 2 CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

8. Podľa § 9a ods. 1 Exekučného poriadku, ak to povaha veci nevylučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku.

9. Podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak...súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom,

10. Podľa § 391 ods. 1 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí.

11. Podľa § 243h ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom od 1. apríla 2017, ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

12. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

13. Podľa § 2 písm. a) Zákona o spotrebiteľských úveroch platného a účinného v čase uzatvorenia zmluvy, spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

14. Odvolací súd z obsahu súdneho spisu zistil, že exekučné konanie začalo dňa 22.04.2015, kedy bol súdnemu exekútorovi doručený návrh na vykonanie exekúcie, ktorým žiadal oprávnený, aby súd poveril uvedeného súdneho exekútora na vykonanie exekúcie voči povinnému 1. a 2. na sumu 5 118,40 Eur s príslušenstvom. Exekučným titulom je zmenkový platobný rozkaz Okresného súdu Bratislava V č. k. 4Zm/501/2013-11 zo dňa 16.07.2013. Poverením zo dňa 17.06.2015, č. 5402 137370, exekučný súd poveril súdneho exekútora JUDr. Ľubomíra Pekára, vykonaním predmetnej exekúcie. Dňa 25.01.2016 doručil súdny exekútor exekučnému súdu podanie označené ako doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie podľa § 243f ods. 1 Exekučného poriadku, ktoré bolo doručené oprávneným súdnemu exekútorovi dňa 20.01.2016 prílohou ktorého bola zmluva o revolvingovej pôžičke č. 144695-52029 zo dňa 22.02.2012, ktorú uzatvoril oprávnený s povinnými a taktiež žiadosť o poskytnutie živnostenskej pôžičky podpísaná povinnou 1. Následne súd prvej inštancie preskúmal listiny doručené do súdneho spisu a rozhodol napadnutým uznesením tak, že exekúciu zastavil s poukazom na § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku a súdnemu exekútorovi JUDr. Ľubomírovi Pekárovi priznal náhradu trov exekúcie vo výške 52,31 Eur.

15. Oprávnený súdu prvej inštancie v odvolaní vytýkal nesprávne právne posúdenie ohľadne spotrebiteľského vzťahu vzniknutého medzi ním a povinnou 1. zastavajúc právny názor, že sporná zmluva bola uzatvorená medzi dvoma podnikateľskými subjektmi.

16. Vzhľadom na podané odvolanie a námietky oprávneného bolo úlohou odvolacieho súdu posúdiť, či zmluvu o revolvingovej pôžičke č. 144695-52029 zo dňa 22.02.2012 uzatvoril oprávnený s povinnou ako fyzickou osobou podnikateľom alebo ako fyzickou osobou spotrebiteľom.

17. Súd prvej inštancie záver, že zmluva o revolvingovej pôžičke č. 144695-52029 zo dňa 22.02.2012 je spotrebiteľského charakteru vyvodil z toho, že zmluva, ktorá bola zabezpečená zmenkou, bola uzavretá oprávneným v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a povinným 1., ktorý nekonal v rámci predmetu obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a to i napriek tomu, že v žiadosti o poskytnutie pôžičky je uvedené, že ide o poskytnutie živnostenskej pôžičky. Povinný 1. však v takejto žiadosti neuviedol svoje identifikačné číslo, ale k žiadosti mal pripojiť živnostenský list. Povinný 1. síce je v zmluve

označený ako fyzická osoba podnikateľ a účel poskytnutia pôžičky je uvedený, že táto má byť poskytnutá „...na účely výkonu jeho podnikateľskej činnosti...“, avšak z fotokópie žiadosti o poskytnutie úveru zo dňa 08.02.2012 vyplýva, že povinný v 1. rade účel čerpania úveru neuviedol. Zo zmluvy o pôžičke nie je zrejmé na aký konkrétny účel výkonu podnikateľskej činnosti (napr. nákup tovaru, nákup materiálu, investície atď.) veriteľ poskytol dlžníkovi/ povinnému v 1. rade pôžičku. Súd prvej inštancie konštatoval, že len všeobecné označenie účelu poskytnutia úveru v zmluve (ktorá má charakter štandardnej zmluvy) nepostačuje na preukázanie nespotrebitelského charakteru zmluvy.

18. Pre právne posúdenie danej veci je potrebné uviesť, že pojem spotrebiteľ sa má vykladať reštriktívne, a s odvolaním sa na postavenie tejto osoby v rámci určitej zmluvy vo vzťahu k jej povahe a účelu, a nie na subjektívnu situáciu tejto osoby, pričom jednu a tú istú osobu možno považovať pri určitých plneniach za spotrebiteľa a pri iných plneniach za podnikateľa. Osobitná ochrana spotrebiteľa ako slabšej strany sa preto uplatní len na zmluvy uzatvorené jednotlivcom mimo a nezávisle od obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti alebo účelu s jediným cieľom uspokojiť vlastnú súkromnú potrebu, pričom takáto ochrana nie je odôvodnená na účel obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Ak uzavrie osoba zmluvu na účel súvisiaci s jej obchodnou alebo inou podnikateľskou činnosťou, musí sa považovať za rovnocennú s druhým účastníkom zmluvy v tom zmysle, že osobitná ochrana vyhradená spotrebiteľom nie je v tomto prípade odôvodnená. Pri posudzovaní spotrebiteľského charakteru uzatvorenej zmluvy odvolací súd vychádzal z dôkazných prostriedkov, vyplývajúcich zo súdneho spisu. Žiadosť o poskytnutie živnostenskej pôžičky podávala povinná 1., pričom v žiadosti uviedla, že je opatrovateľka, vystupujúca po obchodným menom P. K. zapísaná v Magistrat der Stadt Wien. V žiadosti uviedla, že k nej pripája daňové priznanie vrátane príloh za rok 2010, živnostenský list, doloženie potvrdenia o stave účtov z Daňového úradu. V uzatvorenej zmluve o úvere je síce dlžníčka identifikovaná rodným číslom, ale súčasne sú tam uvedené údaje vyplývajúce z rakúskeho živnostenského listu. V zmluve je jasne uvedené, že pôžička bola poskytnutá na výkon jej podnikateľskej činnosti. Za daných okolností je odvolací súd toho názoru, že oprávnený uniesol dôkazné bremeno a preukázal, že zmluvu uzatvárala povinná 1. ako fyzická osoba podnikateľka na podnikateľský účel. Odvolací súd tiež poukazuje na skutočnosť, že povinní boli počas celého konania pasívni, k veci sa ani raz nevyjadrili, hoci za danej dôkaznej situácie svedčiacej v prospech oprávneného, bolo na nich, aby preukázali, že jediným cieľom pri uzatvorení tejto zmluvy bolo uspokojenie svojich súkromných potrieb.

19. Keďže odvolací súd z vyššie uvedených dôvodov dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho záveru, a to, že v danej veci je vzťah medzi oprávneným a povinnými spotrebiteľský, uznesenie súdu prvej inštancie v zastavujúcej časti spolu so závislým výrokom o náhrade trov exekúcie podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP v spojení s § 391 ods. 1 CSP zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. V ďalšom konaní bude úlohou súdu prvej inštancie opätovne preskúmať nárok oprávneného a to aj s prihliadnutím na právnu úpravu účinnú od 01.01.2020, t. j. zákon č. 233/2019 Z. z. o ukončení niektorých exekučných konaní.

Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo

zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).